

Samling af Afgørelser

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
M. CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
fremsat den 26. november 2019¹

Sag C-625/19 PPU

**Openbaar Ministerie
mod
XD**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af rechtbank Amsterdam (retten i første instans i Amsterdam, Nederlandene))

»Præjudiciel forelæggelse – politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager – rammeafgørelse 2002/584/RIA – europæisk arrestordre – udstedende judiciel myndighed – europæisk arrestordre udstedt af en svensk anklagemyndighed – krav om effektiv domstolsprøvelse af en afgørelse om udstedelse af en europæisk arrestordre«

1. Domstolen står endnu engang over for præjudicielle forelæggelser, hvor den skal afgøre, om en anklagemyndighed (i dette tilfælde i Sverige) kan betragtes som »udstedende judiciel myndighed« i forbindelse med en europæisk arrestordre som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA².
2. De spørgsmål, som den forelæggende ret har rejst i denne sag, og som rejses i sagerne C-626/19 PPU og C-627/19 PPU, er de samme som dem, der er forelagt af en luxembourgsk domstol (sag C-566/19 PPU), og de vedrører navnlig den fortolkning, som skal anlægges af Domstolens dom i sagen OG og PI (anklagemyndighederne i Lübeck og Zwickau)³.
3. De samme spørgsmål er rejst med hensyn til anklagemyndigheden i Belgien (sag C-627/19 PPU) og i Frankrig (sagerne C-566/19 PPU og C-626/19 PPU), i hvilke jeg ligeledes fremsætter mit forslag til afgørelse i dag.
4. Konkret falder det spørgsmål, der er rejst i denne præjudicielle forelæggelse, sammen med et af de spørgsmål, der er forelagt i sag C-626/19 PPU, der er blevet forenet med sag C-566/19 PPU, og det vedrører europæiske arrestordrer udstedt af en anklagemyndighed med henblik på strafforfølgning.

1 – Originalsprog: spansk.

2 – Rådets rammeafgørelse af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstater (EFT 2002, L 190, s. 1), som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26.2.2009 (EUT 2009, L 81, s. 24) (herefter »rammeafgørelsen«).

3 – Dom af 27.5.2019, C-508/18 og C-82/19 PPU (EU:C:2019:456) (herefter »OG og PI-dommen (anklagemyndighederne i Lübeck og Zwickau)«).

5. Selv om mit principielle standpunkt er det samme som det, jeg fremsatte i sagerne OG (anklagemyndigheden i Lübeck) og PI (anklagemyndigheden i Zwickau)⁴ og i PF-sagen (den øverste anklager i Litauen)⁵, må jeg i mit forslag til afgørelse af dags dato behandle fortolkningen af OG og PI-dommen (anklagemyndighederne i Lübeck og Zwickau) og af dommen afsagt den 9. oktober 2019⁶ i en lignende sag.

I. Retsforskrifter

A. EU-retten

6. Jeg henviser til gengivelsen af femte, sjette, ottende, tiende og tolvte betragtning til og artikel 1 og 9 i rammeafgørelsen i forslaget til afgørelse i OG og PI-sagerne (anklagemyndighederne i Lübeck og Zwickau).

B. National ret

7. Ifølge oplysninger fra den svenske regering bestemmer artikel 2 i Förordning (2003:1178) om överlämnade till Sverige enligt en europeisk arresteringsorder (forordning (2003:1178) om overgivelse til Sverige af en person på grundlag af en europæisk arrestordre, herefter »forordning om europæiske arrestordrer«), at europæiske arrestordrer udstedes af anklagemyndigheden både med henblik på strafforfølgning og med henblik på fuldbyrdelsen af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning.

8. I henhold til artikel 3 i forordningen om europæiske arrestordrer kan der udstedes en europæisk arrestordre med henblik på strafforfølgning, når der er udstedt en ordre om varetægtsfængsling mod den eftersøgte på mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, der kan straffes med frihedsberøvelse i et år eller mere.

9. Ifølge den svenske regering bliver varetægtsfængslingen anordnet af en domstol på anmodning fra anklagemyndigheden. Efter at varetægtsfængslingen er anordnet, bestemmer anklagemyndigheden fuldstændigt uafhængigt, hvorvidt den udsteder en europæisk arrestordre, idet den navnlig tager hensyn til dennes forholdsmæssighed.

II. De faktiske omstændigheder i tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

10. Den 27. maj 2019 udstedte den svenske anklagemyndighed en europæisk arrestordre med henblik på strafforfølgning af XD⁷.

4 – Sagerne C-508/18 og C-82/19 PPU (EU:C:2019:337) (herefter »forslaget til afgørelse i OG og PI-sagen (anklagemyndighederne i Lübeck og Zwickau)«).

5 – Sag C-509/18 (EU:C:2019:338) (herefter »forslaget til afgørelse i PF-sagen (den øverste anklager i Litauen)«).

6 – Sag C-489/19 PPU, NJ (anklagemyndigheden i Wien) (EU:C:2019:849) (herefter »NJ-dommen (anklagemyndigheden i Wien)«).

7 – Ifølge anklagemyndigheden var XD mistænkt for at have smuglet euforiserende stoffer.

11. Efter anholdelsen af XD i Nederlandene den 28. maj 2019 blev den europæiske arrestordre fremsendt til rechtbank Amsterdam (retten i første instans i Amsterdam, Nederlandene), der besluttede at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Kan en anklagemyndighed, som deltager i forvaltningen af retsplejen i den udstedende medlemsstat, som handler uafhængigt ved udøvelsen af sine opgaver i direkte forbindelse med udstedelsen af en europæisk arrestordre, og som har udstedt en europæisk arrestordre, anses for udstedende judiciel myndighed som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i [rammeafgørelsen], når en dommer i den udstedende medlemsstat har prøvet betingelserne for at udstede en europæisk arrestordre og navnlig dennes forholdsmæssighed forud for denne anklagemyndigheds faktiske afgørelse om at udstede den europæiske arrestordre?«

III. Retsforhandlingerne for Domstolen

12. Sagen indgik til Domstolen den 22. august 2019. På baggrund af XD's varetægtsfængsling anmodede den forelæggende ret om at undergive sagen en hasteprocedure, hvilket Domstolen besluttede at imødekomme.

13. XD, den nederlandske og den svenske regering, anklagemyndigheden i Nederlandene samt Kommissionen har indgivet skriftlige indlæg.

14. Retsmødet blev afholdt den 24. oktober 2019 sammen med retsmødet i sagerne C-566/19 PPU, C-626/19 PPU og C-627/19 PPU. I retsmødet deltog JR, YC, XD, ZB, anklagemyndigheden i Luxembourg, anklagemyndigheden i Nederlandene, den nederlandske, den franske, den svenske og den belgiske regering, Irland, den spanske, den italienske og den finske regering samt Kommissionen.

IV. Bedømmelse

A. Indledende bemærkninger

15. Det spørgsmål, der er rejst i den foreliggende sag, falder sammen med det første spørgsmål, der er forelagt i sag C-626/19 PPU, i hvilken jeg ligeledes fremsætter mit forslag til afgørelse i dag.

16. Jeg kan derfor kun henvise helt og holdent til dette forslag til afgørelse. I det pågældende forslag til afgørelse behandler jeg ikke kun domstolsprøvelse af den europæiske arrestordre udstedt af en anklagemyndighed (som nærværende forelæggelse vedrører), men også hvorvidt anklagemyndigheden kan anses for »udstedende judiciel myndighed« i henhold til rammeafgørelsen.

17. I den foreliggende sag har rechtbank Amsterdam (retten i første instans i Amsterdam) konkluderet, at den svenske anklagemyndighed kan udstede en europæisk arrestordre, eftersom den opfylder kravet om uafhængighed, som gør sig gældende for en »udstedende judiciel myndighed« som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1.

18. Eftersom den svenske anklagemyndigheds uafhængighed ikke har været genstand for drøftelse i den foreliggende sag, har den ikke afgivet de oplysninger, der er tvingende nødvendige for at vurdere, om anklagemyndigheden i kraft af dens forfatningsmæssige status og dens organiske og funktionelle struktur lever op til de krav, som Domstolen har fastslået i sin dom af 27. maj 2019, PF (den øverste anklager i Litauen)⁸. Derfor kan jeg ikke udtale mig om dette punkt.

8 – Sag C-509/18 (EU:C:2019:457) (herefter »PF-dommen (den øverste anklager i Litauen)«).

B. Den retslige prøvelse af den europæiske arrestordre udstedt af anklagemyndigheden

19. I henhold til de oplysninger, som den forelæggende ret har forelagt, blev den europæiske arrestordre i den foreliggende sag udstedt af anklagemyndigheden efter vedtagelsen af en national arrestordre, som blev udstedt af en domstol, der allerede havde prøvet betingelserne for at udstede den europæiske arrestordre og navnlig dens forholdsmæssighed.

20. Følgelig er situationen analog med situationen i sag C-626/19 PPU, hvori jeg konkluderede, at domstolsprøvelse på tidspunktet for udstedelsen af en national arrestordre på grund af sin karakter ikke kan opfylde »de krav, der er forbundet med en effektiv domstolsprøvelse«, som omhandlet i præmis 75 i OG og PI-dommen (anklagemyndighederne i Lübeck y Zwickau), der altid er en beskyttelse på baggrund af en anmodning fra den berørte person, som ydes ved en procedure, hvor den pågældende kan intervenere og deltage og dermed udøve sin ret til et forsvar⁹.

21. Efterprøvelsen af, hvorvidt en europæisk arrestordre, udstedt af en anklagemyndighed, der anses for »udstedende judiciel myndighed« som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1, opfylder betingelserne for udstedelsen, kan følgelig finde sted forud for udstedelsen af den europæiske arrestordre, men det udelukker ikke den eftersøgte ret til at anlægge sag til prøvelse af den nævnte europæiske arrestordre, efter at den er udstedt (medmindre dette bringer straffesagen i fare), eller når den er blevet forkyndt for den pågældende.

V. Forslag til afgørelse

22. På baggrund af det ovenstående foreslår jeg, at Domstolen giver rechtbank Amsterdam (retten i første instans i Amsterdam, Nederlandene) følgende besvarelse:

»En person, der er eftersøgt i medfør af en europæisk arrestordre, som er udstedt af anklagemyndigheden i en medlemsstat, der deltager i forvaltningen af retsplejen og er sikret en uafhængig status, bør kunne anfægte denne ordre ved en dommer eller en domstol i den pågældende medlemsstat uden at skulle afvente sin overgivelse, så snart denne ordre er blevet udstedt (medmindre dette bringer straffesagen i fare), eller når den europæiske arrestordre er blevet forkyndt for den pågældende.«

⁹ – Forslag til afgørelse i de forenede sager C-566/19 PPU og C-626/19 PPU, punkt 84.